

HARDER MANIA

IN DE EUROPOOORT

Van mei tot oktober zie je aan zee regelmatig dikke, zilveren vissen met donkere strepen op de flanken scharrelen tussen de basaltkeien en langs kademuren van havens. Dit zijn harders. Vissen die vanwege hun voorkeur voor wier en algen ooit als onvangbaar werden bestempeld. Maar deze supersterke torpedo's zijn wel degelijk te vangen, zo laat Ed Stoop in dit artikel zien.

TEKST: ED STOOP > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

De zwakke zuidenwind die was voorspeld, blijkt aan het Calandkanaal een forse windkracht zes te zijn. Tot overmaat van ramp staat hij ook nog eens dwars over het water. In de keiharde wind en hoge golven een dobber op z'n plek proberen te houden is wel heel veel gevraagd. Zeker met de vele trossen besenwier die door de wind zijn losgeslagen en aan de oppervlakte drijven. Alleen in de beschutte Scheurhaven staat een bescheiden kabbeltje op het water. Hier zie ik met behulp van mijn Polaroidbril drie dikke harders zwemmen.

TRIO ENTERTAINERS

Het afdalen over de steile oevers naar de keien waar bij eb wordt gevist is een hele toer, maar het trio vissen maakt de capriolen (hopelijk) de moeite waard. Eenmaal beneden vliegen er al snel wat ballen voer van brood en vismeel de haven in, gevolgd door een flinke broodvlok als aas aan de haak. Na meer dan een uur vissen en voeren heeft de dobber echter niet één keer be-

wogen. De drie harders hebben zich nog wel een paar keer laten zien, maar ik krijg sterk de indruk dat dit het vaste en enige trio entertainers in de haven is dat op deze manier sportvissers tracht te vermaken. Tijd om in te pakken en een andere stek te zoeken.

HARTELHAVEN

Dat is met deze wind en het feit dat grote delen van de Europoort bedrijfsterrein zijn waar het publiek niet mag komen, nog best even puzzelen. De keuze valt op de Hartelhaven aangezien ik de wind daar in de rug denk te hebben. Dit blijkt een misrekening: op de plek van bestemming blaast de wind van links en veroorzaakt deze een ferme bovenstroom. Met de dobber vissen is dus ook hier een behoorlijke opgave. Vooral omdat ik uit ervaring weet dat het hier tussen de vijf en tien meter uit de kant en op twee tot drie meter diep te doen is. Ondanks de wind en stroming gaat dus opnieuw mijn twee-grams vlokdobber te water. Een stuitje boven de dobber zorgt ervoor dat de forse broodvlok op een haak zes twee meter diep wordt gepresenteerd. >>

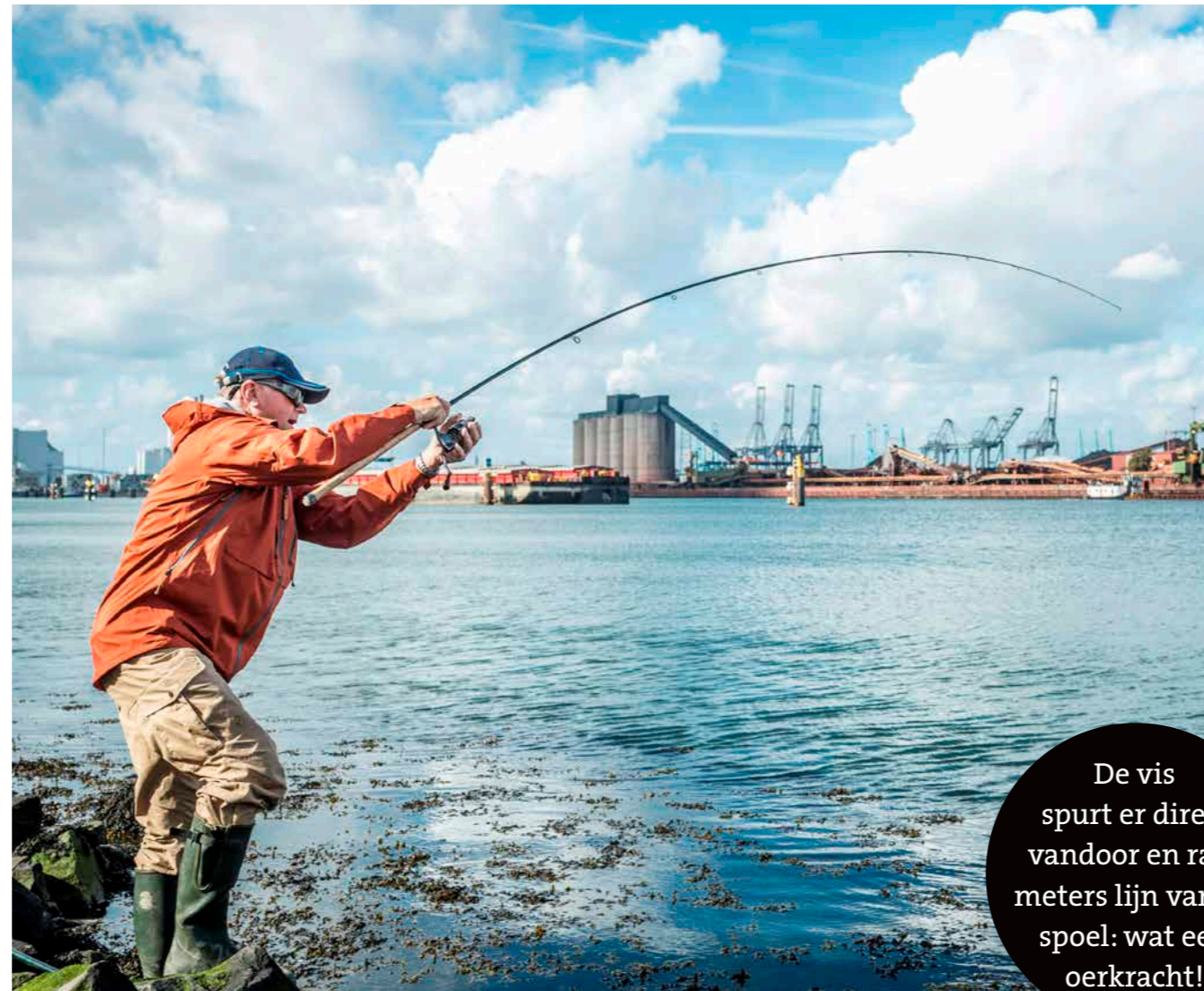
>> AAS EN VOER

Hoewel harders ook met een stukje haring en slikzagtjes zijn gevangen – ze eten naast wier en algen ook vlokreeftjes en ander klein, dierlijk voedsel – heeft witbrood de voorkeur als aas. Dat brood moet vooral niet te vers zijn. Liever een dag oud zodat je er een mooie vlok van kunt maken. Als lokvoer gebruik ik bij voorkeur grof gemalen broodmeel. Dit kun je gemakkelijk zelf maken door brood te laten drogen en vervolgens fijn te malen. Dit broodmeel bevochtig ik iets zodat je er mooie, plakkende voerballeten van kunt kneden. Ook voeg ik graag voer op basis van vismeel toe, aangezien dit het lokvoer voor de harders extra aantrekkelijk maakt.

DRIE KEER NIKS

Na weer wat ballen lokvoer bij de dobber te hebben gedropt, is het afwachten of het nu wel wil lukken. Er gebeurt echter niets. Vlak bij de kant zie ik wel regelmatig zilveren schimmen van flankende harders die wier aan het 'grazen' zijn. Het stuitje gaat dus snel anderhalve meter omlaag. Als ik een meter achter de keien wat voer en aas laat zakken, schiet de dobber direct onder. Vervolgens sla ik een gat in de lucht ... Een half uur later presteer ik het om ook aanbeet nummer twee finaal te missen, waarna ik een uur later zelfs even een vis aan

De vis spurt er direct vandoor en ragt meters lijn van de spoel: wat een oerkracht!

de lijn heb maar dit helaas eveneens van korte duur is. De moed zakt me in de schoenen. Een harder verspelen is al niet best voor het hart – zeker als het zo tam is als vandaag – maar werkt ook dermate verstoring dat ik het nu waarschijnlijk helemaal kan schudden.

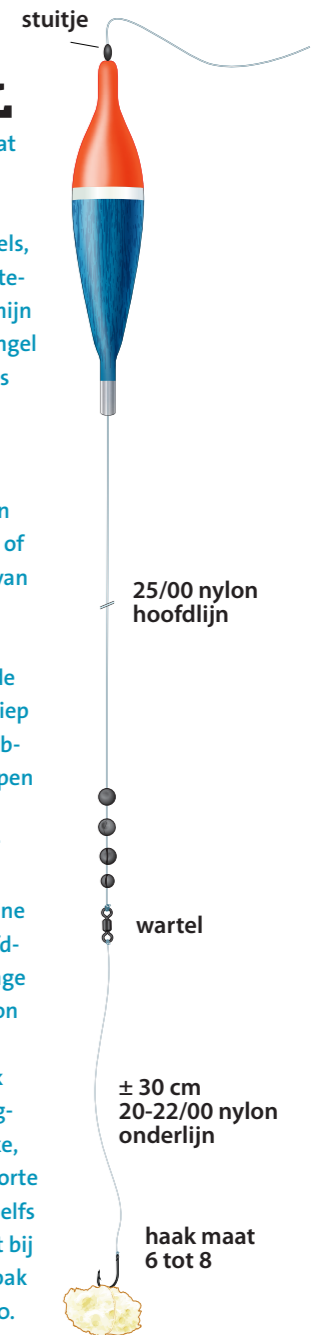
ANDERE TACTIEK

Het volgende uur verneem ik inderdaad taal noch teken. Voor de zekerheid verwissel ik de twee-grams dobber voor een exemplaar van drie gram. Dit in de hoop dat die minder snel weg stroomt en de vis zich door het

hogere gewicht dat deze draagt bij een aanbeet eventueel zelf haakt. Ook de grote haak 6 wordt omgewisseld voor een maat 10 in combinatie met een kleinere broodvlok. Wie altijd biefstuk eet, wil immers ook wel eens een tartaartje! Aangelokt door het voer hebben zich intussen toch weer enkele harders vlak voor mijn voeten gewaagd om aan het wier te knabbelen. Dus voer ik nog maar eens wat balletjes natgemaakt broodmeel en laat ik het broodvlokje heel subtiel een meter achter de keien zakken.

HAAGS KWARTIERTJE

Plots schiet de dobber onder, maar die is ook weer even snel terug. 'Niet weer', gaat het door mij heen. Net als ik naar de fotograaf sis dat er weer een vis in de buurt aan het schooieren is, schiet de dobber opnieuw pijlsnel onder. Na uren zwoegen en groeiende frustratie is het nu echt raak: de vis spurt er vandoor en ragt meters lijn van de molenspoel. Wat een oerkracht en spektakel. Deze vis weet niet van ophouden en haalt echt alles uit de kast om te ontkomen. Hij zwemt zich iets uit de kant zelfs even vast in – vermoedelijk – een bos wier en laat mijn gezicht groengeel kleuren. Het zal toch niet waar zijn ... Maar na de nodige zenuwslopende minuten glijdt de harder dan toch in het net en even later kan ik met 59 centimeter puur dynamiet op de foto!

>> BAITBAND

Vroeger miste ik veel aanbeten doordat ik de haak altijd in de broodvlok verstopte. Dit euvel is grotendeels verholpen door een baitband te gebruiken. Dit is een mini-elastiekje waarmee je het brood op de haak klemt. Trek het elastiek tussen duim en wijsvinger zo ver mogelijk open

en schuif het over de broodvlok heen. Vervolgens hang je het elastiekje aan de haak, gelijk een boilie aan een hair – dus de haak vrij van het aas. De baitband blijft na de vangst van een harder meestal zitten, zodat je hem nogmaals kunt gebruiken. Zorg wel dat je de baitbands – te

koop in de hengelsportspecialzaak – zo veel mogelijk in het donker en afgesloten van de buitenlucht bewaart. Het elastiek kan onder invloed van zon en zuurstof namelijk vrij snel verteren.

>> WANNEER EN WAAR?

De zomermaanden zijn de beste periode om harders te vangen; zeker bij rustig weer. Je kunt ze overdag, maar ook in het donker vangen en zowel afgaand als opkomend water kunnen goed zijn. Dat laatste heeft mijn voorkeur: dan komen alle met wier en algen begroeide stenen onder water te staan, neemt de diepte van het water toe en de schuwheid van de harders daarmee vaak juist af. Focus in eerste instantie op de ondiepe kanten waar je harders ziet 'grazen', maar probeer het zeker ook wat verder van de kant en enkele meters diep.

Je treft langs de hele Nederlandse kust harders aan. Van de haven van Terschelling, de binnenkant van de pieren van IJmuiden, de zoute kanalen van de Europoort en Maasvlakte tot in de Westerschelde. Gezien hun voorliefde voor wier en algen zijn pieren, strekdammen, havenhoofden, (jacht)havens en alle andere soort kunstwerken de aangewezen plekken om het te proberen.